

MAEYER, Aloïes de (Sint-Niklaas 12 mei 1888 – Ukkel 3 mei 1973).

Beëindigde de Grieks-Latijnse humaniora aan het Klein Seminarie van Sint-Niklaas. Tijdens zijn collegejaren was De Maeyer actief in het **Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond** (AKVS) en bleef ermee verbonden tot 1929. Zo trad hij nog in 1928-1929 tevergeefs op als bemiddelaar in de dreigende breuk tussen de bij het AKVS aangesloten Wase Studentenkring van Sint-Niklaas en de superior van het Klein Seminarie, die volgens de richtlijnen van bisschop **Honoré Coppieters** zijn leerlingen verbood deel uit te maken van niet bij het nieuwe **Jeugdverbond voor Katholieke Actie** (JVKA) aangesloten jeugdgroepen. Na zijn priesteropleiding (1908-1914) werd De Maeyer brancardier (1914-1916) en aalmoezenier (1916-1919) aan het IJzerfront, maar wegens zijn **flamigantisme** werd hij tijdelijk verwijderd naar Frankrijk, waar hij op 3 april 1915 te Boulogne-sur-Mer priester gewijd werd.

Na de oorlog werd hij leraar aan het college te Wetteren (1919-1933). In die periode ontwaakte zijn liefde voor het **toneel** en had hij vooral aandacht voor het katholiek-militante amateurtoneel. In 1928 was hij betrokken bij de organisatie van het Koninklijk Landjuweel. Vanaf de jaren 1920 speelde hij als toneelcriticus een belangrijke rol in de katholieke toneelvernieuwing in Vlaanderen. Hij werkte onder andere mee aan *Jong Dietschland*, *Nieuw Vlaanderen*, *Boekengids*, *Volk* en *De Standaard*. Zijn naam is echter vooral verbonden met *Tooneelgids*, het orgaan van de door het Davidsfonds en het Katholiek Vlaamsch Secretariaat gepatroneerde **Algemeene Tooneelboekerij**. Vanaf 1924 was hij

Aloïes de Maeyer spreekt in 1960, mogelijks op een IJzerbedevaart. De Maeyer speelde vooral een rol als promotor van het Vlaamse en katholieke toneel tijdens het interbellum, onder meer als toneelcriticus bij de Tooneelgids. (KADOC)

medewerker en van 1934 tot 1940 redactiesecretaris van het blad.

Hoewel hij niet wetenschappelijk opgeleid was, publiceerde hij in de jaren 1940 ook studies over oud en modern toneel (*Middeleeuwsch Romantisch Tooneel, of van Drie Abele Spelen* (1942), over Joost van den Vondel, over **Anton van de Velde**) en bezorgde hij tekstuitgaven (*Esmoreit*). Zijn belangrijkste werk leverde hij, samen met **Rob Roemans**, met *Een kwarteeuw toneelleven in Vlaanderen* (1948), een naslagwerk, waarvoor aan beide auteurs in 1949 de Staatsprijs der Openbare Bibliotheken werd toegekend.

In datzelfde jaar werd De Maeyer lid van het **IJzerbedevaartcomité** en bleef dit tot aan zijn dood. Van 1953 tot 1959 was hij godsdienstleraar aan het Koninklijk Atheneum te Aalst.

De naam van De Maeyer zal vooral verbonden blijven met het katholieke toneelleven en de toneelkritiek in Vlaanderen, die hij tijdens het interbellum met groot gezag beoefende. Op die wijze heeft hij eerder in stilte meegewerkt aan de culturele emancipatie van het Vlaamse volk.

WERKEN: *Het tooneel in het Vlaamsche kultuurleven*, 1938; – *Middeleeuwsch Romantisch Tooneel, of van Drie Abele Spelen*, 1942; – met R. Roemans, *Een kwarteeuw toneelleven in Vlaanderen*, 1948.

LITERATUUR: J. Florquin, *Ten huize van...*, 1963; – R. van de Perre, 'Maeyer, Aloïes de', in NBW, XIV, 1992.

RUDOLF VAN DE PERRE